

هشدار ارگ به برخی کاربران شبکه‌های اجتماعی

ارگ ریاست جمهوری افغانستان شماری از کاربران شبکه‌های اجتماعی را به «جعل کاری متن شماری از احکام و فرامین» متهم کرده و به آن‌ها هشدار داده است که به خاطر این کار «غیراخلاقی و غیرقانونی» شان زیر «پیگرد قانونی» قرار می‌گیرند.

استفاده و کسب معلومات از شبکه‌های اجتماعی، به ویژه فیس‌بوک، در سال‌های اخیر در افغانستان رشد چشمگیری داشته است. شهروندان افغانستان به گونه‌ی فعال در این شبکه‌ها به نقد مسایل سیاسی و اجتماعی می‌پردازند و اطلاع‌رسانی می‌کنند.

این کاربران در مواردی نامه‌ها و فرمان‌هایی از سران حکومت و مقام‌های بلندپایه را در صفحه‌های شان نشر می‌کنند.

ارگ ریاست جمهوری با انتشار اعلامیه‌ی در صفحه رسمی فیس‌بوکش گفته است که این کاربران با «سوءاستفاده از تکنولوژی روز» دست به...

ادامه صفحه ۶

وزیر مالیه به وزارت خانه‌ها:

بودجه را بهانه ناکامی نسازید

اکثریت پست‌های دولتی فاریاب و جوزجان به یک قوم و یک حزب تعلق دارد

تجربه‌هایی از مذاکره با طالبان

گفت‌وگوی اختصاصی با مولوی عطا الرحمن سلیم، معاون شورای عالی صلح

صفحه ۲

در برگ ها

دولت وحدت ملی در آستانه بحران مشروعیت

زمان در اندیشه

نامه‌ی درباره سبک

طراحی لباس ویژه برای تیم ملی فوتبال زنان افغانستان

بنوونه او روزنه او د ټولني بڼه راتلونکې

بنوونه او روزنه او د پوهې زده کړه د ټولني هروگري په تيره بيا افغاني ټولني چي له بده مرغه د لسو وروستيو لسيزو وچگرو او نا خوالو له امله يې بنوونې او روزنې ته زيات زيان اړولې، ډير اړين گڼل کيږي. دغه ستونزه د هيواد په زياتره کليو او بانډو کې شتون لري، څرنگه چې د کاپيسا ولايت د کوه بند ولسوالۍ د «آرام کوټ» کلي خلکو ته د بنوونځي نشتوالي له ډيرې مودې راپدېخوا يوه لويه اړتيا ده چي ټولو خلکو هڅه کوله خو دغه تشه او کموالي له مينځه يوسي، ځکه دنوموړي کلي اکثره ماشومان، ځوانان او نوي ځوانان د بنوونځي دنشتوالي له امله د زده کړې له نعمت نه بې برخې پاتې وو او لدې امله دهغوی راتلونکي داندېښني وړ ښکاريده.

د آرام کوټ کلي چي د کاپيسا ولايت د کوه بند ولسوالۍ په وروستي برخه کې پروت دی ۳۰۰ کورنۍ پکې ژوند کوي چي اکثره خلک يې د کرنې او مالدارۍ له لارې خپل ژوند پرمخ بيايي. يو زيات شمير ځوانان د همدې لارې خپلې کورنۍ چلوي او يو شمير يې د ناوړه اقتصاد، د سواد نه درلودو او بيکارۍ له امله بهرنيو هيوادونو ته تللي او په کار بوخت دي. د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروگرام په وسيله د نوموړي کلي تر پوښښ راتلل او د ښځينه او نارينه پراختيايي شورا مينځته راتلو وروسته، د دې کلي خلکو د دې توانمنۍ وموندله چې خپلې زياتې ستونزې په برياليتوب سره حل کړي، سر بيره پردې د ملي پيوستون پروگرام وټوانيد خلکو په ونډې اخستې سره يومجهزمنځني بنوونځي چي اته صنفونه لري، دلته جوړ کړي.

د دې کلي يوتن اوسيدونکي محمد بهرام پدې هکله داسې وويل:

«مخکې زمونږ په کلي کې د پوهې او زده کړې لپاره مناسب ځای نه وو، له بلې خوا د خلکو اقتصاد هم تردې حده نه وو چې بنوونځي جوړ کړي. له نيکه مرغه د کلي د پراختيايي شورا په جوړيدو سره خلکو پريکړه وکړه خو د يو بنوونځي جوړيدو ته اقدام وکړي. ځکه زمونږ اکثر ماشومانو په گرمه او سوځيدونکې هوا کې زده کړه کوله او په بيلا بيلو ناروغيو اخته کيدل. له همدې امله يو شمير کورنيو خپل ماشومان بنوونځي ته نه پرېښودل، د دې ټولو ترڅنگ په کلي کې کافي سواد شتون نه درلود او ماشومان مو له زده کړې بې برخې پاتې او ډير اندېښمن وو. کله به چې د خيبر او شر کومه معامله مطرح کيده، داسې کس به نه موندیده چې زمونږ د لگښتونو لست وليکي. له نيکه مرغه اوس د ملي پيوستون پروگرام له برکته زمونږ کلي د بنوونځي څښتن شو او زمونږ ماشومان هر ورځ سبق وايي.»

د دې کلي يوتن اوسيدونکي محمد شفيق چي د آرام کوټ کلي د پراختيايي شورا غړی هم دی داسې وويل:

«زمونږ د کلي ښځې، نارينه او سپين ږيري ټول د دې بنوونځي له جوړيدو نه ډير خوښ دي، مونږ له زده کړو بې برخې پاتې وو او وروسته لدې نه پرېږدو چې بې سوادۍ زمونږ نورونسلونو ته وليږدول شي. مونږ غواړو د سبا نسل مو د سواد خاوند وي او ښه راتلونکي ولري. له کومې مودې راهيسې چې دغه بنوونځي جوړشو، ټول ماشومان مو په ډيرې ليوالتيا سره بنوونځي ته ځي، دوی موراو پلار ته زيات درناوی کوي او ليک لوست د ماشومانو عادت گرځيدلی دی.»

د آرام کوټ کلي د پراختيايي شورا خزانه دار، ملک نورخان داسې وويل:

«د دې بنوونځي په جوړيدو سره زمونږ کلي بنسټيز بدلون موندلی. ټول ماشومان تر نهم ټولگي سبق وايي او مونږ ډير خوښ يو. په زړه پورې موضوع داده چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروگرام (۳۰۰۰۰۰۰) افغانۍ پدې پروژې لگولې دي پداسې حال کې چې بنوونې او روزنې ته د خلکو زياتې ليوالتيا د دې لامل شوي چې دوی دلس سلنې نه زياتره ونډه واخلي او (۴۷۰۰۰۰) افغانۍ ورکړي. دنوموړې پروژې کار د ۱۳۹۲ کال د مرغومي په مياشت کې پيل او د ۱۳۹۴ کال د وري مياشتې په ۱۰ نيټه بشپړ شوی دی.»

دکليو د بيارغونې او پراختيا وزارت
د ملي پيوستون پروگرام د عامه اړيکو دفتر

سخن ماندگار

سوال مشروعیت

مشروعیت حکومت و نظام سیاسی کشور تا پنج ماه آینده، در برج سنبله سال جاری، خاتمه می‌یابد و این مسأله نگرانی‌های فراوانی را از هم‌اکنون به میان آورده است. هم مردم و آگاهان امور نسبت به پایان کار دولت وحدت ملی بی‌مناکند و هم دولت‌مردان و سیاست‌ورزان کارگشته کشور. اما تا هنوز، از هیچ طرح منظم و تدوین‌شده‌یی از جانب دولت برای پنج‌ماه بعد خبری نیست و فقط بحث تمدید دولت وحدت ملی مطرح است و بس.

اما مسلماً دولت پس از گذشت پنج ماه، نیاز به مشروعیت جدید پیدا می‌کند؛ زیرا توافق‌نامه سیاسی فقط دو سال را احتوا کرده بود-نه چهار سال را.

نخبه‌گان و سیاست‌مداران مطرح کشور معتقدند که تمدید توافق‌نامه روی هر ملحوظی که باشد، نمی‌تواند مبنای مشروعیت ادامه حکومت موجود قرار گیرد؛ بلکه برعکس، افغانستان را وارد فزای بحران مشروعیت و کشمکش‌های تازه خواهد کرد که در آن‌صورت نیز، برگزاری انتخابات زودهنگام ریاست‌جمهوری و سپس تعدیل نظام سیاسی و تشکیل دولت جدید مطابق تفاهم‌نامه، تنهاترین و قانونی‌ترین راه بیرون‌رفت از بحران مشروعیت می‌باشد. اما برگزاری انتخابات زودهنگام نیز ممکن است بنا به تجارب گذشته، با مشکلات فراوان مواجه گردد؛ چنان‌که ریاست‌جمهوری هیچ گامی را برای دست یافتن مردم به انتخابات سالم برنداشته است. این در حالی است که نارضایتی مردم از دولت وحدت ملی، به میزان هشتاد درصد رسیده و این نارضایتی، حکومت را با چالش‌های بیشتر، مواجه و اعتماد جامعه را از هیران دولت وحدت ملی سلب کرده است.

شاید دولت کنونی با حمایت بین‌المللی همچنان ادامه یابد، اما یقیناً از عدم مشروعیت داخلی رنج خواهد برد و این وضعیت، مسوولان و کارمندان دولتی را «غیرمسئول» بار خواهد آورد و فساد را افزایش خواهد داد. بنابراین، برای بیرون شدن از این ورطه هولناک، باید مسوولان دولت وحدت ملی در چهار ماه پیش رو، به اصلاحات بنیادین در نهادهای انتخاباتی پردازند و زمینه انتخابات مجلس و شوراهای ولسوالی را مساعد سازند و فرصت را به برگزاری لویه جرگه قانون اساسی فراهم کنند تا از آن طریق، قانون اساسی تعدیل و شکل نظام تغییر کند.

این پیشنهاد، از جانب احمدولی مسعود به‌کرات مطرح شده و عملی شدن آن در شرایط کنونی، به‌شدت مبرم و ضروری احساس می‌گردد. واقعیت تلخ این است که اگر دولت وحدت ملی تن به چنین کاری ندهد، با تمدید توافق‌نامه سیاسی، کشور کاملاً از مسیر طبیعی و عادی خود دور می‌افتد و خلاف رویه‌های دموکراتیک و مردم‌سالارانه به حرکت ادامه خواهد داد. مسلماً چنین وضعی، جریان‌های مشروع و شخصیت‌های موثر سیاسی کشور را وادار به واکنش خواهد ساخت و جامعه نیز خواه‌مخواه در برابر رهبران دولت وحدت ملی و روند ناسالم موجود قرار خواهد گرفت.

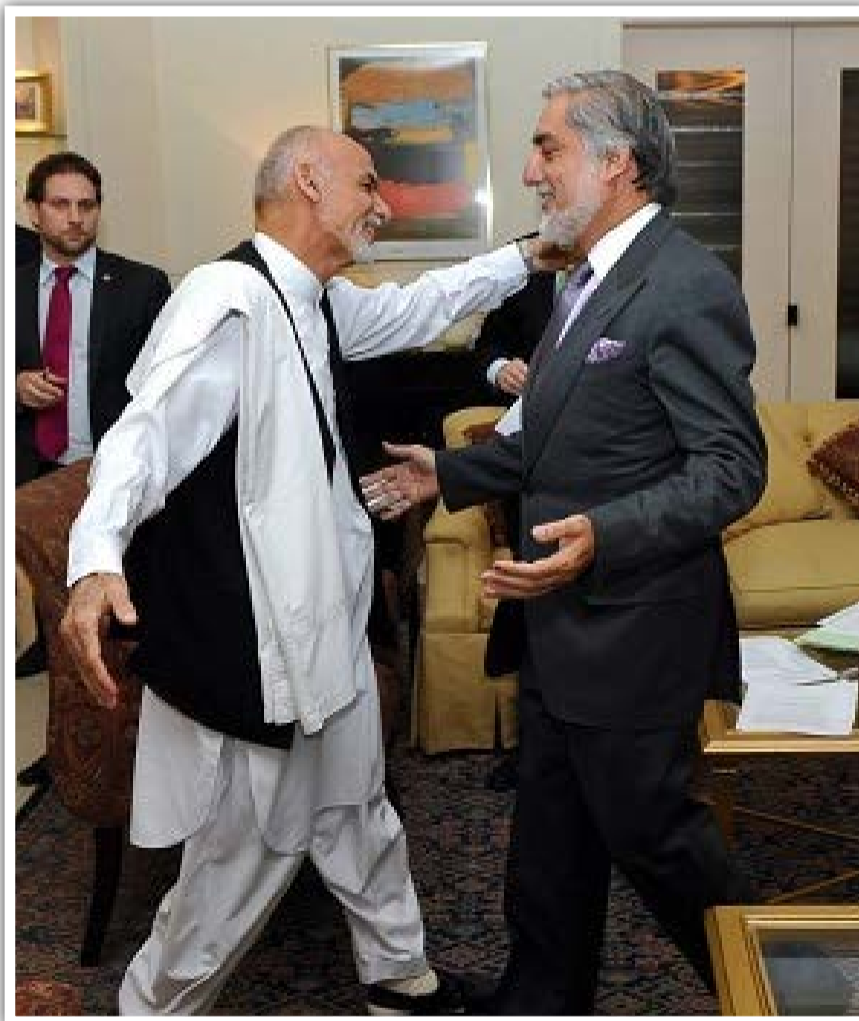
از داکتر عبدالله عبدالله، هم به عنوان رییس اجرایی دولت و هم به عنوان یکی از چهره‌های مردمی افغانستان، بیش از سایرین انتظار می‌رود که فشارها و تلاش‌هایش را به‌هدف تطبیق توافق‌نامه سیاسی در خصوص اصلاح نهادهای انتخاباتی و برگزاری انتخابات، شدت بخشد تا کشور از این مرحله خطیر عبور کند. اما در غیر آن، اگر دولت وحدت ملی این پنج ماه را نیز در بطالت و تغافل سپری کند، افغانستان وضعیت ناگواری را تجربه خواهد کرد؛ ناامنی، نارضایتی، تقابل درون‌حکومتی، استعفا، ریزش کدوری و فرار مغزها از کشور سیر صعودی به خود خواهد گرفت و نظام با خطر فروپاشی و سقوط مواجه خواهد گشت.

دولت وحدت ملی، به بدترین و اسفنازترین وضعیت ممکن در یک‌وینیم سال گذشته رسیده است. تشدید ناامنی‌ها و بحران مدیریت، دولت را با چالش‌های سختی روبه‌رو کرده که گمان نمی‌رود به‌ساده‌گی بتواند از عهده آن‌ها بیرون شود. یک‌وینیم سال گذشته، فرصت کافی برای دولت وحدت ملی بود تا کارایی و کفایت خود را در عرصه مدیریت جامعه نشان دهد؛ اما این فرصت طلایی بدون آن‌که واقعاً جدی گرفته شود، در بازی‌های سیاسی ارگ و قصر سپیدار به هدر رفت.

رهبران دولت وحدت ملی، کابینه نیم‌بند فعلی را با هزار مشکل توانستند به وجود آورند و زمان درازی را برای رسیدن به توافق

بنیاد قهرمان ملی کشور و طراح آجندای ملی یادآوری کرده، دقیقاً برگرفته از وضعیت جاری کشور می‌تواند باشد. آقای مسعود در برگه رُخ‌نمای خود به رهبران دولت وحدت ملی هشدار داده که در پنج‌ماه آینده مشروعیت دولت از بین می‌رود. به گفته آقای مسعود، دولت وحدت ملی برای نجات خود از وضعیت پیش‌آمده، مجبور به اجرای توافق‌نامه سیاسی است. آقای مسعود به برگزاری لویه جرگه قانون اساسی و اصلاح نظام انتخاباتی کشور اشاره کرده و آن‌ها را محورهای اصلی مشروعیت دولت فعلی خوانده است. آقای مسعود گفته است که ادامه کار دولت وحدت ملی حتا در موجودیت توافق‌نامه سیاسی بدون انجام

دولت وحدت ملی در آستانه بحران مشروعیت

احمد عمران

که بدانیم، باعث نجات آن نمی‌شود. طرفداران این عقیده که مشروعیت دولت فعلی از توافق‌نامه سیاسی ناشی می‌شود و هیچ نگرانی‌یی نسبت به مشروعیت آن پیدا نخواهد شد، می‌تواند به همان میزان طرفداران این عقیده باشد که مشروعیت دولت فعلی از رای مردم ناشی شده که اکنون در ورطه خودفریبی و وسوسه ادامه قدرت بدون اجرای مفاد توافق‌نامه سیاسی افتاده است.

آقای مسعود به نکته مهمی اشاره کرده که کمتر مورد توجه قرار گرفته است. بیشتر سیاست‌مداران کشور، توجه اصلی خود را در محور بیرون شدن از بحران امنیتی قرار داده اند؛ در حالی که بحران سیاسی زودتر از آن می‌تواند به کار دولت فعلی نقطه پایان بگذارد.

نمی‌توان منتظر معجزه بود و خود را سرگرم مسایل حاشیه‌یی کرد. در حال حاضر، باید تمام هم‌وغم رهبران دولت وحدت ملی، در محور اجرای توافق‌نامه سیاسی و ایجاد پایگاه مشروعیت‌بخش برای این دولت تمرکز یابد و نه بحث‌های فرعی و حاشیه‌یی از این دست که آیا رییس جمهوری با کسانی که کشور را ترک می‌کنند، احساس همدردی دارد و یا خیر. از سوی دیگر، در این مورد حتا در خانواده آقای غنی نیز تفاهم به وجود نیامده است؛ چنان‌که اگر او با شهروندان کشورش که به دلایل مختلف افغانستان را ترک می‌کنند احساس همدردی نمی‌کند، همسرش رولا غنی اذعان می‌کند که با مهاجران افغانستان احساس همدردی دارد.

وقتی تفاهم بر سر مسایل کشور در خانواده آقای غنی این گونه باشد، آن‌گاه چگونه می‌توان انتظار داشت که میان رهبران دولت وحدت ملی در کار دولت‌داری تفاهم ایجاد شود؟

مشکل دولت فعلی بزرگ‌تر از چیزی است که رهبران آن تلاش کنند آن را نادیده بگیرند. در برابر افغانستان، گزینه‌های زیادی قرار ندارد که از میان آن‌ها یکی را برگزید. این‌جا گزینه‌های نجات از وضعیت نیز به اندازه تفاهمات سیاسی ناچیز و محدود است و گاهی باید از روی ناگزیری، تن به آن‌ها داد.

ایجاد دولت وحدت ملی، خود یک ناگزیری تاریخی بود که نمی‌شد بدون پذیرش آن، از مخمصه بحران انتخاباتی

نجات یافت. حالا هم در برابر رهبران دولت وحدت ملی، بحث مشروعیت این دولت مطرح است که فقط یک گزینه برای آن می‌توان سراغ گرفت و آن‌هم اجرای مو به موی توافق‌نامه سیاسی است.

اگر رهبران دولت وحدت ملی، این ناگزیری را به‌درستی درک کنند، شاید بتوان امیدوار شد که پس از پنج ماه آینده در وضعیت بهتر سیاسی قرار بگیریم. در غیر آن، همه چیز در معرض نابودی و انقراض قرار گرفته و نمی‌توان با وقت تلف کردن و بازی‌های سیاسی، به مهار وضعیت نایل شد.

ایجاد دولت وحدت ملی، خود یک ناگزیری تاریخی بود که نمی‌شد بدون پذیرش آن، از مخمصه بحران انتخاباتی نجات یافت. حالا هم در برابر رهبران دولت وحدت ملی، بحث مشروعیت این دولت مطرح است که فقط یک گزینه برای آن می‌توان سراغ گرفت و آن‌هم اجرای مو به موی توافق‌نامه سیاسی است.

مو به موی مفاد آن، مشروعیت‌آور نیست و این دولت را به سقوط مواجه می‌کند. آقای مسعود، استعفا مقام‌های ارشد کشور را از تبعات چنین وضعیتی می‌داند که به گفته او، باعث نگرانی این مقام‌ها شده است.

هشدارهایی از این دست، می‌تواند برای رهبران دولت وحدت ملی به عنوان نقشه راه عمل کند. اگر آن‌ها چنین هشدارهایی را جدی بگیرند، بدون شک به میزان بالایی خود و کشور را از مصیبتی که به آن دچار شده است، نجات خواهند بخشید. ولی اگر به این هشدارها توجه صورت نگیرد، مشروعیت دولت فعلی را ناشی از هر چیزی

بر سر فهرست کابینه صرف کردند؛ ولی حالا به‌ساده‌گی وزیران و مقام‌های ارشد کشور یکی پی دیگر یا کنار زده می‌شوند و یا کنار می‌روند. رهبران دولت وحدت ملی بدون آن‌که واقعاً از وضعیت کشور چندان چیز قابل توجهی بدانند، مشکل را در جاهای دیگری جست‌وجو می‌کنند و با فرافکنی، سعی در لاپوشانی وضعیت دارند؛ در حالی که مشکل اصلی در مدیریت و وجود خودشان نهفته است. حالا دیگر مشخص شده که رهبران دولت وحدت ملی، توان مدیریت کشور را ندارند. آن‌چه را که اخیراً احمدولی مسعود رییس

تجربه‌هایی از مذاکره با طالبان

گفت‌وگوی اختصاصی با مولوی عطا الرحمن سلیم، معاون شورای عالی صلح

شما این گفته‌های آقای گیلانی را چگونه می‌بینید؟

پیشتر نگفتم که همه یک دست اند، گفتم که در رهبری شورای عالی صلح قشر تازه‌یی آمده، تا هنوز جلسات پی‌هم ما شروع نشده و جلسات منظم نداشته‌ایم و متأسفم از این که تا هنوز رییس و معاونین این شورا در دفتر شورای عالی صلح که باید جابه‌جا شوند، بنابر مشکلاتی که موجود است، تنظیم نشده‌اند و جلسات منظم نیز برگزار نگردیده و هم‌اکنون لازم به میان نیامده است.

در رابطه به موقف‌گیری رییس شورای عالی صلح باید بگویم، هر کسی می‌تواند نظر شخصی خود را داشته باشد؛ اما این دیدگاه جمعی به هیچ صورت نبوده و تا جایی که آگاهی دارم بر اساس اعلامیه‌یی که شورای عالی صلح داشته در حرف‌های رییس این شورا یک مقدار تصرف صورت گرفته و رنه نیت رییس شورای عالی صلح حسب اظهاراتی را که با ما داشت هم‌چو موفق‌ی را به هیچ صورت نگرفته در حرف‌هایی که با ما داشتند باورمند بودند که دفاع از خود علاوه بر این که یک امر جایز یک وجیبه دینی می‌باشد، حدیث پیغمبر (ص) است: کسی که به دفاع از جان، مال و آبروی خود کشته می‌شود، شهید است و یک امر شرعی است، زمانی که بالای کسی تعرض صورت می‌گیرد از خود دفاع می‌کند. دولت افغانستان هیچ‌گانه متعرض نبوده، همواره تعرض از بیرون صورت گرفته و دولت افغانستان در حالت دفاعی قرار داشته است.

* از توضیحات شیرین و تاریخی تان بسیار زیاد تشکر.

شما به سلامت باشید.

طالبان به ضعف خود پی می‌برند و می‌دانند که آدرسی نیستند تا با دولت افغانستان زمینه جنگ چند ساله را داشته باشند. برداشت ما این است که طالبان معتقد خواهند شد که به اهداف خود نمی‌رسند و آماده می‌شوند تا از در مصالحه پیش بروند.

* در آغاز شما اشاره کردید که شورای عالی صلح دارای ساختار یک دست شده، این در حالی است که چندی پیش رییس این شورا در گفت‌وگویی جنگ با طالبان را جایز و موثر ندانست. این گفته‌ها سبب بگو مگوهایی شده،

وابسته پنداشته می‌شوند، به نتیجه برسند؟ تقسیم‌بندی‌یی که میان طالبان ایجاد شده از یک طرف رسیدن به صلح را اندکی دشوار ساخته چون در گذشته با یک آدرس روبه‌رو بودیم و حالا چندین آدرس روبه‌رو هستیم. از آن میان سه-چهار آدرس قوی است که ملا عبیدالله در پکتیا، ملا عبدالقیوم ذاکر، ملا عبدالسلام و ملا اختر منصور؛ ظاهراً چنین برداشت می‌شود که پروسه صلح با مشکلات کم سابقه‌یی روبه‌رو شده که عملیه را اندکی مشکل می‌سازد؛ اما در عین حال، این تقسیم‌بندی امیدواری را به میان می‌آورد که

اشاره:
عطا الرحمن سلیم، معاون شورای عالی صلح، از چهره‌های نزدیک به شهید احمدشاه مسعود قهرمان ملی کشور است. او در دولت اسلامی افغانستان یعنی بیست سال پیش بارها به هدایت احمدشاه مسعود و با صلاحیت ویژه‌یی که برایش داده شده بود، به شکل مستقل و در ترکیب هیاتی چندین بار با طالبان در افغانستان، پاکستان و ژنیوا دیدار کرده بود و تجربه‌های زیادی از گفت‌وگو با طالبان، بحث صلح، موضع‌گیری‌های طالبان، تعهدها و نقض عهدشان و ادبیات گفت‌وگوی این گروه دارد.
سلیم تا سمت‌های سرپرست وزارت ارشاد، حج و اوقاف و معین آن وزارت کار کرده و اکنون به حیث معاون شورای عالی صلح و مشاور ارشد داکتر عبدالله در امور صلح ایفای وظیفه می‌کند. او تنها فردی در شورای عالی صلح است که به گونه مسلکی می‌تواند در این روند کار کند. زیرا بارها در ترکیب هیاتی با طالبان مذاکره کرده است. روزنامه ماندگار به هدف روشن‌کردن گفت‌وگوها و مذاکره‌هایی که پیش از پانزده سال اخیر، چه در دروان مقاومت و چه هم پیش از سال ۱۳۷۵ با طالبان صورت گرفته بود و نتایج تلاش‌هایی که اکنون برای دست‌یافتن به صلح صورت می‌گیرد، با آقای سلیم گفت‌وگویی را ترتیب داده است. سخنان آقای سلیم از زاویه‌های مختلف قابل تأمل است و در واقع خواننده به نکات ارزشمند تاریخی که تاحال گفته نشده‌اند، دست می‌یابد و نیز می‌تواند به عنوان تجربه‌یی در راستای مذاکره و گفت‌وگو با طالبان باشد. این گفت‌وگو در چند بخش به نشر می‌رسد.

* تجربه‌یی که شما داشتید و از آن یاد کردید بر می‌گشت به دوره‌یی که طالبان دارای رهبری قابل توجه بودند. یعنی ملا عمر در رأس رهبری طالبان قرار داشت که در آن زمان به هیچ نتیجه‌یی نرسیدید، حالا که طالبان به چندین شاخه تقسیم شده، دولت افغانستان با برگزاری نشست‌های چهارجانبه چگونه می‌تواند با گروه‌های متعدد که هر کدام آن به آدرسی

اکثریت پست‌های دولتی فاریاب و جوزجان

به یک قوم و یک حزب تعلق دارد

اما سید انور سادات والی ولایت فاریاب با انتقاد از نشر این اسناد می‌گوید: سوال اصلی این است که چرا در فهرست ارایه شده ولایت بلخ، نام حزب اشخاص ذکر نشده، اما از ولایات فاریاب و جوزجان تذکر یافته است.

والی فاریاب نشر این اسناد را غرض‌آلود عنوان کرده تاکید کرد: تمام افراد تعیین شده در مناصب بلند دولتی فاریاب از طریق کمیسیون اصلاحات اداری تقرر یافتند و در تقرر افراد هیچ موضوع قومی یا حزبی مطرح نبوده است.

وی می‌افزاید: نباید به مسایل قومی و حزبی دامن زد؛ زیرا همه می‌دانیم که دامن زدن به مسایل قومی به نفع ملت نیست.

اما نشر این اسناد نشان می‌دهند که احتمال دارد سمت‌های دولتی در ولایت‌های زیادی با ترکیب اکثریت بیشتر یک قوم که باشد و باید والی‌های هر ولایت فهرست‌های منصوبان بلند پایه ولایت‌شان را از ارایه دهند تا مردم در روشنی کامل قرار بگیرند.

زیرا به نظر می‌رسد که پست‌های بلند دولتی اکثریت ولایات در شمال و جنوب کشور در اختیار یک قوم و با هم یک حزب خاص قرار دارد و یکی از عوامل گسترش فساد در کشور است.

این اسناد درحالی منتشر می‌شود که چند پیش‌تظاهراتی در ولایت بلخ در واکنش به پایین شدن عکس جنرال دوستم معاون اول ریاست جمهوری برپا شد و در آن معترضان خواست‌هایی مشخصی مطرح کرده بودند و مدعی شده بودند که ترکیب قومی در ولایت بلخ رعایت نشده و بیشترین پست‌های دولتی در اختیار یک قوم خاص قرار دارد. اما دفتر استاد عطا محمد نور با نشر اعلامیه و اسنادی اداری سه ولایت به این ادعا پاسخ داده است.

شماره	نام	ولایت	سکونت اصلی	ملیت (تبار)
۱	ستر جنرال عطا محمد نور	ولایت بلخ	سکونت اصلی	تاجیک
۲	عبدالقاسم بهرامین	ولایت بلخ	ولایت سگکان	تاجیک
۳	صالح محمد خلیق	رییس دفتر مقام ولایت	ولایت سگکان	تاجیک
۴	محمد کاتب شمس	رییس زراعت، آبپزی و مالداری	ولایت بدخشان	تاجیک
۵	دکتر میرویس ربیع	رییس صحت عامه	سادات - تاجیک	تاجیک
۶	مولوی محمود دانشجو	رییس حج و اوقاف	تاجیک	تاجیک
۷	الناج عبدالرحمن حسینی	رییس اقتصاد	تاجیک	تاجیک
۸	شهباز حیدر	رییس امور زنان	تاجیک	تاجیک
۹	انجنیر حبیب اله کوهمند	رییس مملکت	تاجیک	تاجیک
۱۰	غلام نبی خرمی	رییس مملکت محلی زست	ولایت سگکان	تاجیک
۱۱	انجنیر عبدالجلیل مسیح	رییس ارسالی و کانالیزاسیون شمال	تاجیک	تاجیک
۱۲	احمد مسعود قوی	رییس خدمات بندر خوزجان	تاجیک	تاجیک
۱۳	رحمت اله راند	رییس آندوکی مازره با مودت	تاجیک	تاجیک
۱۴	محمد نجم حمیدی	رییس عمومی محاکم	ولایت ننگرهار	پشتون
۱۵	پاسول سید کنال سادات	فرماندانی عمومی امنیه ولایت بلخ	ولایت کنر	پشتون
۱۶	محمد اسحاق سروری	سنتوفی ولایت بلخ	پشتون	پشتون
۱۷	محمد آصف چینی	رییس ملی وادری مقام ولایت	ولایت فاریاب	پشتون
۱۸	شیخ اله افغری	رییس خدمات سکوتوری	پشتون	پشتون
۱۹	انجنیر محمد شریف	رییس نساجی	ولایت فغان	پشتون
۲۰	انجنیر نسیب غزینی	رییس جزائلی استیفاف ولایت بلخ	ولایت هرات	پشتون
۲۱	پوهنمیل مکمل الکوزی	رییس پوهنتون بلخ	ولایت فغان	پشتون
۲۲	انجنیر خادیداد کیهان	رییس مخابرات و تکنالوزی مملواتی	ولایت مغان	پشتون
۲۳	سلیم اله حنین	رییس کار و امور اجتماعی	پشتون	پشتون
۲۴	انجنیر نسیم احمد سیاهی زاده	رییس تجارت و صنایع	ولایت نور	پشتون
۲۵	عبدالرشید حلیمی	سرپرست ریاست مازره یا فساد اداری در شمال	ولایت نور	پشتون
۲۶	عبدالرحمن ربیع	رییس کمرک	ولایت فاریاب	پشتون
۲۷	نور جنرال عبدال الله عباد	رییس امنیت ملی	ولایت جوزجان	تاجیک

یک یک برگ نمونه از فهرست منصوبان بلند پایه سه ولایت

حضور دارند که همه آنان از اعضای حزب جنبش اسلامی اند.
برمبنای این اسناد در پست‌های دولتی ولایت فاریاب، ۲۷ اوزبیک، ۵ تاجیک، ۲ پشتون، ۲ ترکمن و ۲ عرب حضور دارد که اکثریت این افراد از حزب جنبش اسلامی افغانستان اند.
با این حال، براساس اسناد ارایه شده در مناصب دولتی ولایت جوزجان نیز ترکیب قومی رعایت نشده و بیشترین پست‌های دولتی متعلق به یک قوم و یک حزب می‌باشد. براساس این اسناد در مناصب ادارات دولتی این ولایت ۱۴ اوزبیک، ۳ تاجیک، ۴ پشتون، ۵ ترکمن، ۱ هزاره و ۱ عرب

بخش چهارم و پایانی

چه طور از وابسته گی عاطفی رها شویم؟

تعویض وابسته گی های خود را بیاموزید
معمولاً نیازمند بودن به اشخاص ناصالح و یا موقعیت های نامناسب، اشتباه است. گاهی اوقات ممکن است که شما در مسیری اشتباه به دنبال راه حل بگردید، ولی گاهی هم راه حل یابی باعث می شود که شما نیاز خود را بهتر درک کنید و بپذیرید که هیچ منبع خاصی برای رفع نیازهای شما وجود ندارد. به یاد داشته باشید که هر چیزی، قابل تعویض نیست.

انتظارات خود در مورد اشخاص را رها کنید
هنگامی که از لحاظ عاطفی وابسته هستید، احتمال بیشتری دارد که مفهومی از انتظارات غیرواقعی و بیش از حد در مورد اشخاص نیز داشته باشید. این موضوع ممکن است از یک آرمان گرایی ساده بینانه در مورد ارتباط با اشخاص، روابط عاشقانه و یا موضوعات دیگری که به نظر «قرارداد» می رسد، سرچشمه بگیرد. به موضوعات، با حسن نیت بنگرید و فکر نکنید که در برابرشان موظفید. ناامیدی یک تجربه مشترک برای همه گی ماست ولی با توجه به نقاط و محدودیت های طبیعی ما، راه خوبی برای بهبود و تغییر رو به بالا برای جلوگیری از انتظار داشتن نیز به شمار می رود. به یاد داشته باشید که همه گی ما انسانیم و هر کدام از ما سرشار از نقاط زشت و زیبایی بسیار است.

تغییر توجه و تمرکز حواس را تمرین کنید
قدرت تمرکز می تواند دردسرساز یا راه حل یاب باشد. یک روش خوب برای جلوگیری از اتصال بیش از حد به اشخاص یا چیزها؛ تعویض تمرکز حواس به طور منظم و یا پرسش سازی از خود است، به طوری که هرگز خود را در تنگنای انتخاب های محدود قرار ندهید.

یک راه حل خوب برای اعتیاد نیافتن به چیزها و اشخاص این است که خود را در مناطق مختلف زنده گی تان متعادل و متمرکز نگاه دارید. در این موارد، یافتن چیزی که به اندازه کافی الهام بخش، برای منحرف کردن ذهن تان باشد، می تواند کمک خوبی به شما برساند.

از دستاوردهای متعدد استقبال کنید
بنیان آزادی، احتمالاً نتیجه استقلال است. اگر شما نتایج اصلی از موقعیت ها و حالات متفاوت را با نگرشی مثبت بنگرید، آنگاه می توانید چارچوب استقلال ذهنی خود را نیز گسترش دهید. هر چیزی که اتفاق می افتد، می تواند به نتایج خوبی هم منجر شود.

در هر شرایطی آرام و خون سرد باشید
قرار دادن دیگران زیر فشار برای رفع نیازهای شما می تواند موقعیت های خوب را خراب و یا شرایط بد را بدتر سازد. شما می توانید به وسیله قوانین رفتاری، به همان نسبت که اشخاص مستقل عاطفی دارند، از این گونه عواقب جلوگیری کنید. مهم نیست که چه احساسی دارید، شما همواره می توانید به وسیله برقراری یک ارتباط خوب، به طوری که اجازه دهد دیگران آرام و راحت باشند، به توافق با خود برسید.

در زنده گی، صبر بیشتری داشته باشید
برای استقلال یافتن، ما به زمان و تمرین بیشتر نیازمندیم. بخشی به کارهایی که می توانند سبب بهبود حال مان شوند، بسته گی دارد و بخشی دیگر از آن، صبر و شکیبایی در زنده گی است. یادمان باشد که هیچ چیز، در یک شب به دست نمی آید.

نتیجه گیری
هیچ کس کاملاً مستقل نیست، حتا کسانی که به ظاهر بسیار «قوی» به نظر می رسند. احساس خوب آن ها، در بیشتر مواقع، متکی به آن چیزی است که در خود دارند و می دانند در صورت نیاز؛ کسی که می تواند به ایشان کمک کند، با یک تلفون ساده، قابل دسترس است.

شما می توانید از نتایج چگونه گی غلبه بر وابسته گی های عاطفی بیاموزید که حداقل احساس بهتری می تواند به ما ببخشد. در برخی موارد، حتا زمانی که شرایط زیاد مناسب نیست، شما می توانید به خود بگویید: «من به دلیل این که شرایط مناسب نیست، به اندازه کافی شاد نیستم ولی می توانم باشم.» این نوع نگرش و رفتار، نیازمند زمان و تمرین است.

اگر شما شادی خود را در اولویت بدانید، پاسخ؛ ترکیبی از تنظیم بهتر احساسات شما با تشویق و تمایل به گسترش افق نگرش تان خواهد بود.

بخش نخست

زمان در اندیشه

ارسطو، زمان را مقدار شمارش حرکت اشیا بر حسب تقدم و تأخر دانست و به تمام اشیا موجود در جهان هستی صفت زمان مند بودن را اختصاص داد. با ظهور ارسطو، نظریه یی جامع در خصوص زمان ارایه شد که اثری محسوس در تکامل نظریه زمان در قرون پس از خود داشت. او زمان را با حرکت در ارتباط می دانست و معتقد بود که زمان بدون دگرگونی یا حرکت یافت نمی شود. اگر ارسطو زمان را مقدار حرکت بنا بر تقدم و تأخر می داند، متأثر از دیدگاه طالس است که زمان را مقدار حرکت معلوم می دانست. به طور کلی پیش از ارسطو، زمان وابسته به حرکت - نه خود حرکت - و سرچشمه کون و فساد به حساب می آمد.

ارسطو، زمان را مقدار شمارش حرکت اشیا بر حسب تقدم و تأخر دانست و به تمام اشیا موجود در جهان هستی صفت زمان مند بودن را اختصاص داد. با ظهور ارسطو، نظریه یی جامع در خصوص زمان ارایه شد که اثری محسوس در تکامل نظریه زمان در قرون پس از خود داشت. او زمان را با حرکت در ارتباط می دانست و معتقد بود که زمان بدون دگرگونی یا حرکت یافت نمی شود. اگر ارسطو زمان را مقدار حرکت بنا بر تقدم و تأخر می داند، متأثر از دیدگاه طالس است که زمان را مقدار حرکت معلوم می دانست. به طور کلی پیش از ارسطو، زمان وابسته به حرکت - نه خود حرکت - و سرچشمه کون و فساد به حساب می آمد.

افلاطون در زمان و ابدیت، پیرامون زمان می گوید: حقیقت تا ابد در لحظه حال وجود دارد، بنابراین نه چیزی از آن فانی و نه چیزی از آن زاده می شود. در قرون وسطا، آگوستین نماینده فیلسوفی است که به زمان به طور اساسی نگریسته است. او مسأله زمان را در کتاب مشهور خود - اعترافات - مطرح کرد. قصد او از طرح این موضوع، ایجاد فاق و ارتباط میان خلقت و زمان بود، به طوری که حتا خلقت را ذیل مفهوم زمان معنادار دانست. آگوستین نیز هم چون افلاطون معتقد است که زمان با نفس انسان ارتباط دارد. او پیرامون زمان جملاتی بسیار ماندگار و در عین حال مبهم و پرمعنا دارد. آگوستین می گوید: اگر از من بپرسند زمان چیست، بلافاصله می دانم زمان چیست. اما اگر بپرسند ماهیت زمان چیست در آن صورت نمی توانم پاسخ دهم، زیرا ماهیت زمان برای ما نامعلوم است. از آنجا که زمان متصل و متشکل از لحظات تقسیم پذیر است، لذا استمرار و مدت، سرشت اصیل زمان است؛ امری که بعدها توسط برگسون مطرح شد. از نظر آگوستین سه نوع زمان وجود دارد: گذشته، حال و آینده. و از میان این سه، از زمان تنها به صورت «حال» می توان سخن گفت، زیرا زمان گذشته یعنی حافظه و آینده یعنی انتظار.

اینجا مجال آن نیست. به طور کلی در فلسفه در خصوص مسأله زمان، نحله های فکری زیر موجودند:

- ۱) مکتب طبیعی: ارسطو
- ۲) مکتب اشراقی: نو افلاطونیان
- ۳) مکتب نفس: قدیس آگوستین
- ۴) مکتب نقادی: امانوئل کانت
- ۵) مکتب زنده گانی: هانری برگسون
- ۶) مکتب وجودی: مارتین هایدگر.

فلاسفه طبیعت گرای پیش سقراطی و نیز افلاطون، ماهیت زمان را در حرکت جست و جوی می کردند. در مورد زمان و چگونه گی آن چند فیلسوف مهم در تاریخ فلسفه غرب

داریم: افلاطون، ارسطو، آگوستین، کانت، برگسون و هایدگر.

چنان که افلاطون در تعریف زمان می گوید: زمان پرتویی از ازلت یا ابدیت است. به نظر او، عالم پر است و خلأ وجود ندارد. او در ضمن مباحث فلسفه طبیعی خود اشاره هایی آشکار به زمان دارد (خصوصاً در رساله تیمائوس که عمل آفریننده گی خدای بزرگ) را شرح می دهد. به اعتقاد افلاطون، زمان سایه یی است که در نتیجه عالم مثل ایجاد می شود.

پس از افلاطون، شاگردش ارسطو، زمان را مقدار شمارش حرکت اشیا بر حسب تقدم و تأخر دانست و به تمام اشیا موجود در جهان هستی صفت زمان مند بودن را اختصاص داد. با ظهور ارسطو، نظریه یی جامع در خصوص زمان ارایه شد که اثری محسوس در تکامل نظریه زمان در قرون پس از خود داشت. او زمان را با حرکت در ارتباط می دانست و معتقد بود که زمان بدون دگرگونی یا حرکت یافت

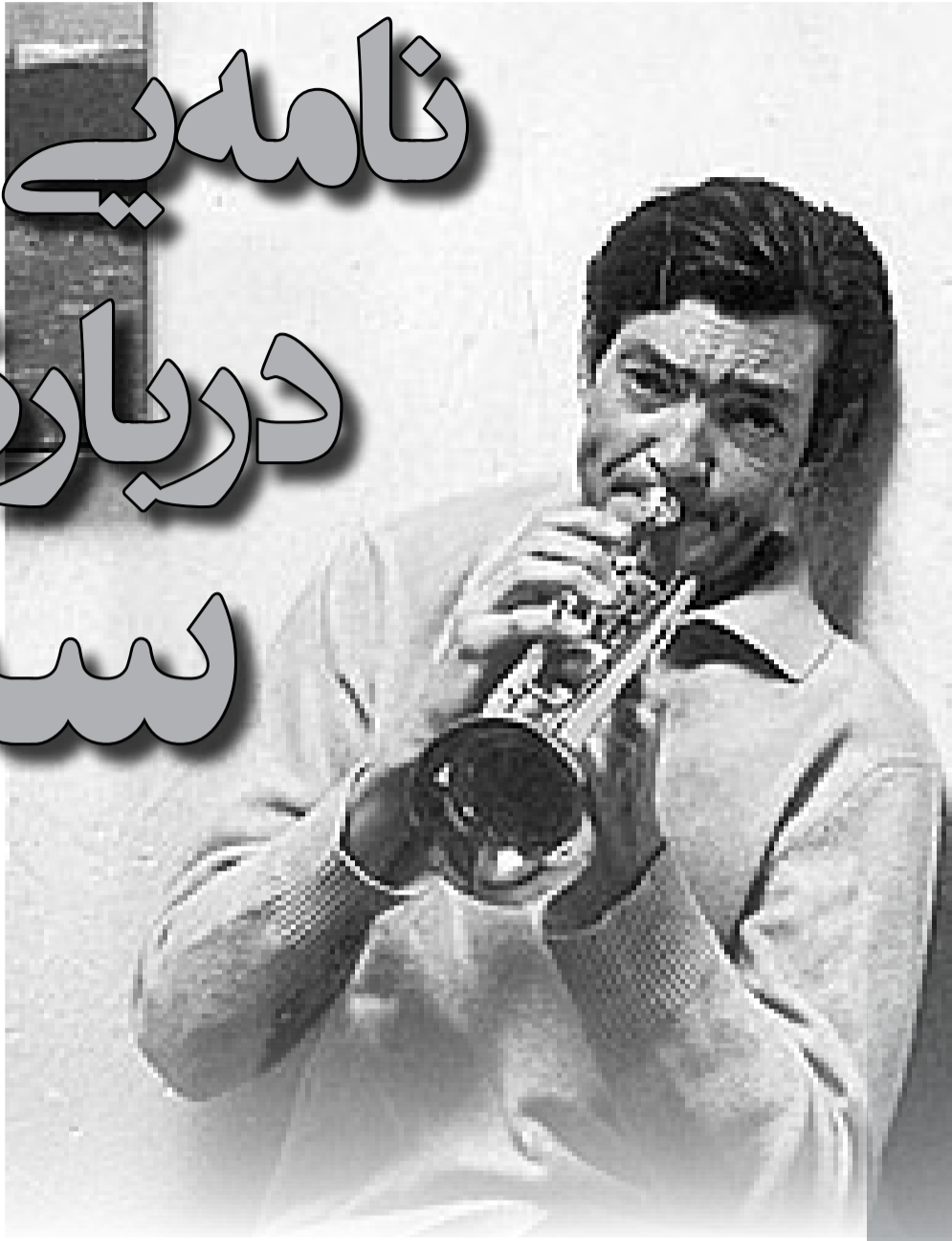
زمان، یکی از مولفه های اساسی ساخته ذهن آدمی است که به عنوان یکی از مفاهیم کلیدی در فلسفه به شمار می آید. این طور به نظر می رسد که من - به عنوان یک انسان - تعیین کردم که یک شبانه روز ۲۴ ساعت، هر ساعت ۶۰ دقیقه، هر دقیقه ۶۰ ثانیه و... باشد و شاید به همین دلیل است که گفته می شود حیوانات درکی از زمان ندارند. جالب این جاست که آدمی برای خود مفاهیم و قراردادهایی وضع و تعریف می کند که گاه خودش در پاسخ به قرارداد مزبور، ناتوان و به دنبال راه حل می گردد. به طوری که انسان تنها قادر است مقدار زمان را اندازه بگیرد، نه می تواند بر

آن غلبه کند و نه این که آن را از حرکت باز دارد.

اهمیت مسأله زمان تا بدان جاست که از ابتدای پیدایش فلسفه تاکنون آرای مختلفی در مورد آن ارایه شده است. در یکی از این تعابیر زمان - به همراه مکان - شرط اصلی وقوع هر حرکت و تغییری است. این مسأله هم در فلسفه و هم در فیزیک از مباحث مهم به حساب می آید. در واقع فلسفه و فیزیک مهم ترین شاخه های معرفت بشری است که در آن مفهوم زمان مطرح می شود. البته عموم فیزیک دانان و ریاضی دانان در حیطه علوم خود با ذات و ماهیت زمان کاری ندارند و از آنجا که زمان یکی از تبعات وجود است، این بحث فلسفی است.

با توجه به اهمیت موضوع زمان در فلسفه اسلامی نیز، دو مکتب بزرگ مشاء و متعالمیه در این مورد با یکدیگر دچار چالش شده اند. توضیح بیشتر در این خصوص نیازمند نوشتار و بحثی مفصل است که در

نامه‌ی دربارهٔ سبک

مار یوبارگاس یوسا

برگردان: رامین مولایی

بخش دوم و پایانی

سبک بورخس خودش را با مادهٔ ذهن تطبیق داده، با موضوع آن تلفیق شده و در هیأت مادهٔ مرکب غیر قابل تجزیه‌ی نمود می‌یابد. با مطالعهٔ اولین عبارات داستان‌ها و مقالات وی که نشان از قوهٔ ابتکار و تسلط همه‌جانبه‌اش بر داستان‌های تاریخی و واقعی دارد، این احساس به خواننده دست می‌دهد که همهٔ این‌ها، فقط به این شیوه می‌توانسته‌اند بازگو شوند؛ با این زبان متفکرانه، شوخ طبع و با دقتی ریاضی‌وار، بدون کلامی زیاد و یا کلمه‌ی خطا و نابه‌جا. اما این شکوه و تعالی زبان اشرافی درخشان، بر باور و شناخت کامل وی از هیجان‌ها، آمال و اندیشه‌های انسانی صحه می‌گذارد. با حکمت و عرفان همساز و یار می‌شود و از این همه تفاخر، تکنیکی خاص می‌سازد، از زیر بار فرم‌های احساساتی گری - سانتیمانالیسم - شانه خالی می‌کند و بدن و لذت جسمانی را منکر می‌شود (و آن‌ها را در مسافتی دور از هم، چون مظاهر پست حیات انسانی به نظاره می‌نشیند) و به لطف طنزی ظریف هم چون نسیمی فرح‌بخش، پیچیده‌گی‌های جدل‌های منطقی، هزارتوهای غمض اندیشمندانه یا ساختارهای پُرزرق و برق باروک را که تقریباً همواره موضوع داستان‌هایش هستند، بازگو می‌کند. رنگ و لطف این سبک بیش از همه مدیون توصیفی بودن آن است؛ سبکی که خواننده را با وضوح و تهور نامتعارف خود تکان می‌دهد («هیچ کس ندیدش در شب یک دل و یک زبان از کشتی پیاده شود»)، نیز با تشبیه‌های جسورانه و غیر منتظره‌اش، صفت‌ها و قیدهایی که علاوه بر تکمیل یک فکر یا برجسته‌سازی طرح فیزیکی یا روان‌شناختی یک شخصیت، گاه برای خلق حال و هوای بورخسی اثر کفایت می‌کند. خلاصه این‌که این اثر بورخس به دلیل خصلت مجاب کننده‌گی‌اش، تقلیدناپذیر است. هنگامی که تحسین کننده‌گان و مریدان ادبی‌اش، از روش او در به‌کارگیری صفت، لطیفه و مطایبه و سؤال‌های پی در پی تقلید می‌کنند، نتیجهٔ کارشان شبیه کلاه‌گیس بد ساخته‌گی می‌شود که وقتی به جای موی طبیعی روی سر بی‌نواپی قرار گرفت، جار می‌زند که عاریه‌ی و تقلبی است و کلاهی که سرش رفته باعث تمسخرش می‌شود!

آفرینندگی سهمگین و نیرومند خورخه لوییس بورخس، چیزی واری آزار و اذیت این نوجه‌بورخس‌ها است؛ مقلدینی که به سبب فقدان خصیصهٔ الزام در نوشته‌هایشان زیبایی، اصالت و خوداتکایی آن سبک عالی را بی‌ارزش کرده، نثری زشت، ریایی و سخیف را به خورد خواننده می‌دهند (ریایی یا بی‌ریایی در ادبیات مسأله‌ی اخلاقی نیست، بلکه زیباشناختی است).

چیزی مشابه همین مسأله در مورد یکی دیگر از بزرگ‌ترین نثرنویسان زبان ما - اسپانیایی - گابریل گارسیا مارکز نیز اتفاق افتاده است. متفاوت از بورخس، سبک وی وزین و متین نیست، بلکه ساده است و در کل عقل‌گرا نیست، بلکه حسی سراسر هیجانی دارد؛ نثری بی‌پیرایه و واضح با رگه‌هایی کلاسیک ولی نه آرکائیک و گیج‌کننده بلکه تازه و با طراوت، آماده برای جذب گفته‌ها و اصطلاحات عامیانه و نیز عبارت پردازی‌های بدیع و به‌کارگیری واژه‌های بیگانه، نثری آهنگین و بری از هرگونه لفاظی‌های پیچیده، ذهنی و عقلایی. نثری گرم، شیرین، موسیقایی؛ یافته‌ی از دریافت‌های عقلی و خواسته‌های تن که در آن همه چیز طبیعی و بی‌دغدغه مبادی آداب بودن و با همان آزادی برآمده از خیال و رها از پای‌بندی‌های متعارف به تصویر درمی‌آیند. مطالعهٔ صد سال تنهایی یا عشق سال‌های ویا، ما را سخت به این یقین می‌رساند که بازگویی آن‌ها تنها با این واژه‌ها، جاذبه و ریتم بوده که آن داستان‌ها را قابل تصور، افسونگر و پویا ساخته است و برعکس، بدون این‌ها هرگز نمی‌توانستند ما را این‌گونه که اکنون مجاب کرده‌اند، افسون سازند، چرا که داستان‌های گارسیا مارکز، در واقع واژه‌هایی اند که بازگویی‌شان می‌کنند.

حقیقت این است که آن واژه‌ها هم، داستان‌هایی‌اند که بازگویی‌شان می‌کنند و برای همین وقتی نویسنده و دیگری این سبک را عاریه می‌گیرد، حاصل کار فغان می‌زند که ادبیاتی قالبی و تقلیدی است. پس از بورخس، گارسیا مارکز هم نویسنده‌ی است بسیار مورد تقلید از لحاظ زبان، و هرچند عده‌ی از مقلدانش به موفقیت‌هایی هم رسیده و خواننده‌هایی برای خود دست‌وپا کرده‌اند، ولی آثارشان هر قدر هم کار برده باشند تا تقلید کامل و

آیا شما این مصراع از روبن

داریو را به خاطر می‌آورید:

«قالبی که سبکم را نمی‌یابد!»

این مصراع مدت زیادی

ذهن مرا آشفته کرده بود

که شاید سبک و قالب یک

چیز نیستند؟ چه‌گونه امکان

دارد که به دنبال قالب بود،

در حالی که آن را در اختیار

دارید؟ اکنون بهتر درک

می‌کنم که بله، ممکن است،

چون همان‌طور که در یکی

از نامه‌های قبلی گفتم، متن

تنها یک جنبه از فرم ادبی

است. جنبهٔ دیگری که اهمیت

کمتری هم ندارد، تکنیک

است. پس، تنها واژه‌ها برای

بازگفتن داستان‌های خوب

کافی نیستند

بی‌نقصی از آب درآیند، ولی روی پای خود نایستاده، حیاتی مستقل ندارند و دست دوم‌اند و زوری بودن‌شان آشکار است. ادبیات، نیزنگ و دروغی ناب و خالص است که نویسنده‌گان بزرگ قادر به لاپوشانی‌اش هستند و در عوض نویسنده‌گان فرومایه برملاش می‌کنند.

هرچند به نظرم می‌رسد همهٔ آن‌چه دربارهٔ سبک می‌دانستیم به شما گفته‌ام، اما در تکمیل این توصیه‌های کاربردی مبرم و ضروری، این را هم

بگویم که: اگر شما نمی‌خواهید رمان‌نویسی بدون یک سبک وابسته باشید، پس تلاش کنید و سبک خودتان را بیابید. بسیار زیاد مطالعه کنید، چرا که دستیابی به زبانی غنی و جامع بدون مطالعهٔ گستردهٔ ادبیات خوب و اصیل ممکن نیست، و تا جایی که توان دارید در این راه تلاش کنید، چرا که پیدا کردن زبانی اختصاصی کار ساده‌ی نیست. در ضمن، هیچ‌گاه از سبک رمان‌نویسانی که تحسین‌شان می‌کنید و شما را عاشق ادبیات ساخته‌اند، تقلید نکنید. اما در تقلید موارد دیگر از آن‌ها کوشش کنید: تلاش و همت‌شان، نظم و انضباط‌شان، شیفته‌گی‌شان به ادبیات، و اگر این‌ها را درست دیدید، خود را به انجام‌شان مجاب سازید. در عین حال سعی کنید از بازتولید مکانیکی شکل و شیوهٔ نوشته‌های آن‌ها پرهیز کنید. ولی اگر به دنبال یافتن و ارتقای سبک شخصی خودتان نباشید، سبکی که از هر سبک دیگری برای آن‌چه که می‌خواهید بازگو کنید مناسب‌تر است، داستان‌های تان هرگز به فریبایی لازمی که آن‌ها را زنده‌گی بخشد، دست نمی‌یابند.

تلاش و یافتن سبکی انحصاری و شخصی کاملاً ممکن است. شما اگر اولین و دومین رمان فاکتر را بخوانید، خواهید دید که میان رمان متوسط مگس‌ها و رمان قابل توجه پرچم‌ها در غبار، نسخهٔ اول سارتورس، است که این نویسندهٔ جنوبی سبک خودش را پیدا می‌کند؛ همان زبان هزار چم و فخم مرکب از عناصر دینی، اسطوره‌ی و حماسی که قادر به الهام بخشیدن یوکناپاتاوافا است. فلور هم سعی کرد و سبک خاص خود را در فاصلهٔ نوشتن اولین نسخه از رمان و سوسهٔ سان آتونو که نثری آشفته، در هم ریخته و رمانتیک تغزلی دارد، و مادام بواری به دست آورد، رمان استادانه‌ی که در آن آشفته‌گی سبک و زبان جای خود را به سبکی یک‌دست و ناب داده است و هیجان‌ها و احساسات افراطی و تغزلی و سطحی‌نگری که در رمان اول دیده می‌شد، به خیالی از واقعیت در رمان دوم بدل می‌شود، در واقع این کار میسر نشد مگر با پنج سال کار و تمرین مافوق توان انسانی فلور

تا اولین رمان ارزنده و بزرگ خود را بنویسد. نمی‌دانم شما از نظریه‌ی که فلور راجع به سبک ارایه داده است، اطلاع دارید یا خیر. او می‌گوید: مو ژوست. کلمهٔ مناسب و درست، تنها و تنها یک کلمه است. فقط یک کلمه است که می‌تواند بیانگر نظر نویسندهٔ آن باشد. الزام فلور، یافتن آن کلمه بود. اما چه‌طور متوجه می‌شد که آن را پیدا کرده است؟ این را طنین کلمه به او می‌گفت، کلمه وقتی درست بود که طنین خوبی داشت. ارتباط کامل بین قالب و محتوا - میان کلمه و فکر - خودش را در یک هارمونی و موسیقایی معنی می‌کند. بنابراین، فلور همهٔ جمله‌هایش را با آزمون لاگولد (فریاد) می‌سنجید. او در کوچه‌ی از درختان سپیدار - کوچهٔ سخنگو - که خانهٔ کوچکش در کروسه آن‌جا واقع بود و هنوز هم پابرجاست، نوشته‌هایش را با صدایی بلند می‌خواند. در آن کوچه قدم می‌زد و آن‌چه را نوشته بود، با صدایی بلند می‌خواند و این گوش‌هایش بودند که به او می‌گفتند آیا موفق شده است یا باید جست‌وجوی واژه‌ها و جمله‌ها را تا رسیدن به آن کمال هنری که با تعصبی شدید پی‌گیری‌اش می‌کرد، ادامه دهد.

آیا شما این مصراع از روبن داریو را به خاطر می‌آورید: «قالبی که سبکم را نمی‌یابد!» این مصراع مدت زیادی ذهن مرا آشفته کرده بود که شاید سبک و قالب یک چیز نیستند؟ چه‌گونه امکان دارد که به دنبال قالب بود، در حالی که آن را در اختیار دارید؟ اکنون بهتر درک می‌کنم که بله، ممکن است، چون همان‌طور که در یکی از نامه‌های قبلی گفتم، متن تنها یک جنبه از فرم ادبی است. جنبهٔ دیگری که اهمیت کمتری هم ندارد، تکنیک است. پس، تنها واژه‌ها برای بازگفتن داستان‌های خوب کافی نیستند.

اما این نامه زیاد طولانی شد و بهتر است که این موضوع را بگذاریم برای بعد!

نمایندگان مجلس:

اظهارات دکتر غنی در مورد مهاجران غیر مسوولانه است

شماری از نمایندگان مجلس، اظهارات اخیر رییس جمهور غنی را در مورد پناهجویان غیر مسوولانه خواندند.

عبدالطیف پدram یکی از اعضای مجلس در نشست روز شنبه ۱۴ حمل مجلس گفت: «سخنان آقای غنی در مورد این که با مهاجران افغان هیچ همدردی ندارد، غیر مسوولانه است».

به گفته وی، حکومت وحدت ملی کشور را با بحران مواجه کرده است و مردم مجبور می‌شوند به مهاجرت‌های غیر قانونی دست بزنند.

زهیر سعادت دیگر عضو مجلس نیز در این مورد گفت: «اظهارات اخیر رییس جمهور که به صراحت گفتند کسانی که از وطن بیرون شود با

آنان همدردی ندارد غیر مسوولانه است؛ رییس جمهور هیچ گاهی مکث نکرده که چرا مردم از وطن بیرون می‌شوند».

آقای سعادت با ذکر این که رییس جمهور در

برابر مردم افغانستان مسوولیت دارد افزود: مردم افغانستان امنیت جانی و مالی ندارند و مجبور اند که از کشور خارج شوند.

به گفته وی، از بدو حکومت وحدت ملی و شعارهای بی بنیاد اقتصادی باعث مهاجرت های مردم شده و این شعارهای حکومت در زمینه بی کاری، رکود اقتصادی و فساد هیچ پیشرفتی نداشته است.

این نمایندگان تاکید ورزیدند که رییس جمهور در رابطه به این اظهارات خود باید به مجلس پاسخ گوید.

رییس جمهور غنی در تازه ترین اظهارات اش در مورد مهاجران افغان که به اروپا سفر کرده اند گفته است به خاطر ترک وطن، با آنان هیچ گونه احساس همدردی ندارد.

وزیر مالیه به وزارت‌خانه‌ها:

بودجه را بهانه ناکامی نسازید

وزیر مالیه کشور می‌گوید که نداشتن بودجه کافی دلیل قانع‌کننده‌ای برای عملی‌نشدن پروژه‌ها نیست. اکیلی حکیمی که در مجلس نمایندگان برای پاسخ‌گویی به پرسش‌های اعضای مجلس مبنی بر مسدودشدن پروژه‌ها و عدم تمویل آن‌ها حاضر شده بود، می‌گوید که وزارت مالیه مسوولیت تهیه بودجه کافی برای تطبیق پروژه‌ها را دارد و هیچ وزارتی نمی‌تواند نداشتن پول را بهانه‌ای برای عدم اجرایی‌شدن این پروژه‌ها پیشکش کند.

آقای حکیمی می‌گوید که کمیسیون تدارکات نیز

اجازه رد قراردادهای را به این بهانه ندارد. او می‌افزاید که پس از یک‌سری تغییرات در کار کمیسیون تدارکات، اکنون ۴۰ درصد از قراردادهای راجع شده به این کمیته، معیاری شده است.

نعمت‌الله غفاری، معاون دوم مجلس که ریاست روز شنبه مجلس را به عهده داشت نیز در این رابطه می‌گوید که تطبیق بیشتر قراردادهای به بهانه نبود بودجه به کندی انجام می‌شود و از این به بعد این دلیل، بهانه موجهی برای عملی‌نشدن پروژه‌ها نخواهد بود.

آقای غفاری می‌گوید، از این پس هر وزارتی که برای عدم پیش‌برد پروژه‌هایش، نبود بودجه را دلیل عنوان کند، با وزیر مالیه به مجلس احضار خواهد شد.

پیش از این هم نگرانی‌هایی از فساد گسترده در کمیسیون تدارکات ملی و عملی‌نشدن پروژه‌های توسعه‌ی در زمان مشخص آن وجود داشت و مقام‌های حکومتی چالش‌های امنیتی و نبود بودجه کافی را از علت‌های اساسی عملی‌نشدن این پروژه‌ها عنوان می‌کردند.

در شیندند هرات از ۱۰۰ مکتب دخترانه تنها دو مکتب باز است!

از میان حدود ۱۰۰ مکتب دخترانه در ولسوالی شیندند هرات، تنها دو مکتب آن باز است. مسوولان معارف هرات می‌گویند که یگانه دلیل این قضیه، نا امنی در اطراف مرکز ولسوالی شیندند

می‌باشد. عبدالرحمان عزیز، معاون تعلیمات اسلامی ریاست معارف هرات در گفتگویی با جمهورنویز بیان کرد: به دلیل مشکلات امنیتی تنها دو مکتب دخترانه در ولسوالی شیندند فعالیت دارد که آنها هم در مرکز ولسوالی موقعیت دارند.

به بیان وی، نا امنی‌ها عامل اصلی این قضیه می‌باشد و دختران دانش آموزی که در اطراف و مناطق دوردست ولسوالی به سر می‌برند، نمی‌توانند به مکتب بروند.

آقای عزیز عنوان می‌کند که در شیندند حدود ۱۰۰ مکتب دخترانه فعالیت دارد.

این مقام در معارف هرات تصریح می‌بخشد که به دلیل بسته بودن مکاتب دخترانه، این اداره نمی‌تواند

تا آموزگار جدیدی را در این ولسوالی استخدام کند و می‌بایستی تا زمینه امنیت بیشتر برای باز شدن دیگر مکاتب فراهم شود.

آقای عزیز با آن هم روند فعالیت مکاتبی که در شیندند فعالیت دارند را مفید و مطلوب عنوان می‌کند. پیرامون روشن شدن هرچه بیشتر قضایای امنیتی ولسوالی شیندند با سخنگویان پولیس و والی هرات در تماس شدیم اما آنان به این تماس تلفنی پاسخ ندادند.

ولسوالی شیندند بنا بر گفته‌های مقامات دولتی، نا امن‌ترین منطقه هرات است.

در این ولسوالی بر علاوه درگیری‌های میان طالبان و دولت، درگیری‌های زیاد دیگری در میان گروه‌های مختلف وجود دارد.

پیش از این؛ گزارش‌هایی وجود داشت که برخی از بزرگان محلی این ولسوالی مانع باز بودن مکاتب دخترانه می‌شوند.

آگاهی دهی درباره خطرهای مهاجرت

وزارت امور مهاجران افغانستان می‌گوید که برای کاهش میزان مهاجرت و پناهنده شدن شهروندان در کشورهای اروپایی، به آن‌ها درباره ضررها و خطرهای پناهنده‌گی آگاهی می‌دهد.

برنامه آگاهی‌دهی این وزارت روز شنبه برای نخستین بار از سوی ریاست مهاجران ولایت بلخ آغاز شد.

افغانستان در سال گذشته میلادی پس از سوریه بالاترین میزان پناهنده‌گی را در سطح جهان داشته است. بر بنیاد آمارهای وزارت مهاجران، در سال گذشته بیش از ۲۵۰ هزار شهروند افغانستان در کشورهای اروپایی درخواست پناهنده‌گی داده اند.

عبدالصبور قادری، رییس امور مهاجران بلخ می‌گوید که بر بنیاد آمارهای کنسولگری آلمان در بلخ، حدود ۱۵۰ هزار نفر تنها از ولایت‌های شمالی کشور در کشورهای اروپایی پناهنده شده اند.

علی‌رضا موحدی، رییس بخش تحقیق و مطالعات وزارت مهاجران در جریان سفری که امروز (شنبه، ۱۴ حمل / فروردین) به بلخ داشت، گفت که این وزارت برای کاهش دادن آمار پناهجویی، برنامه‌هایی برای اشتغال‌زایی نیز روی دست دارد.

آقای موحدی بیکاری و ناامنی را از مهم‌ترین دلایل پناهنده‌گی شهروندان کشور می‌خواند، اما می‌افزاید تمامی شهروندان افغانستان که در اروپا درخواست پناهنده‌گی داده اند، از داخل کشور به اروپا نرفته اند، بلکه بخشی از این پناهنده‌گان از کشورهای ایران، پاکستان و حتا روسیه به کشورهای اروپایی سفر کرده اند.

کشورهای اروپایی برای جلوگیری از هجوم پناهنده‌گان به این کشورها، اخیراً قوانین سخت‌گیرانه‌تری وضع کرده اند، زمینه پذیرش را به ویژه برای پناهنده‌گان افغانستان تنگ ساخته و در مواردی دست به اخراج اجباری آن‌ها زده اند. اما این مقام وزارت مهاجران می‌گوید که حکومت افغانستان هیچ‌گاه آماده بازگشت دوباره این پناهنده‌گان نیست و کشورهای غربی هم نمی‌توانند خلاف خواسته پناهنده‌گان و حکومت افغانستان، آن‌ها را اخراج کنند.

هشدار ارگ به برخی...

جعل کاری می‌زنند و «با استفاده نادرست از فضای باز شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها، به نشر و ترویج آن می‌پردازند».

در اعلامیه آمده است: «نشر این گونه مطالب به هر دلیلی که باشد، علاوه بر این که غیراخلاقی و غیرقانونی می‌باشد، زمینه را برای تخریب اذهان مردم نیز فراهم می‌کند».

ارگ ریاست جمهوری هم‌چنان از کاربران شبکه‌های اجتماعی خواسته است تا «اسناد تحریف شده و جعلی‌یی را که نشر کرده اند، از صفحات اجتماعی‌شان بردارند» و به کاربران دیگر توضیح دهند که این اسناد جعلی بوده اند.

ریاست جمهوری نوشته است، کاربرانی که «معلومات غلط و نادرست» از این اسناد جعل شده به دست آورده اند، از نگاه اخلاقی و قانونی حق دارند تا در این زمینه برای‌شان توضیح داده شود و جعل کاران از آن‌ها «معذرت» بخواهند.

اعلامیه افزوده است: «ما امیدواریم تا از طریق تشریح مساعی با شهروندان، قانونمندی در رفتارها را به کد اخلاقی کاربران شبکه‌های اجتماعی مبدل سازیم تا با احترام به حق دیگران، همه به صورت مؤثر از این آزادی به گونه مشترک بهره ببریم».

ریاست جمهوری افغانستان بیشتر اعلامیه‌ها و فعالیت‌های رییس جمهور را از طریق صفحه رسمی‌اش در فیس‌بوک به نشر می‌رساند. صفحه ارگ ریاست جمهوری در فیس‌بوک هم‌اکنون نزدیک به یک میلیون خواننده دارد.

افتتاح نمایشگاه دائمی ارتباطات در هرات

به نمایش گذاشته شده، سابقه ۱۰۰ ساله دارد. آقای کریمی همچنین گفت که این نمایشگاه، دانش ارتباطات را برای دانشجویان این رشته به گونه عملی نمایش می‌دهد.

به گفته وی؛ تمامی آثار این نمایشگاه از طریق «فرهنگ سرای دوربین» به ریاست اطلاعات و فرهنگ هرات داده می‌شود و او خواستار تبدیل شدن این نمایشگاه به موزیم ارتباطات از سوی اداره فرهنگ است.

گفته می‌شود که در این نمایشگاه تاریخ معاصر ارتباطی افغانستان به نمایش گذاشته خواهد شد. مکان دائمی این نمایشگاه (قلعه اختیارالدین) یا هم همان ارگ ولایت هرات است.

برای نخستین بار نمایشگاه دائمی (ارتباطات) به هدف انتقال دانش علم ارتباطات در ولایت هرات راه‌اندازی شد.

مسوولان راه‌اندازی آن گفته اند که در این نمایشگاه ۲۱۰ نوع آثار ارتباطی به نمایش گذاشته شده و بیش‌تر آن اضافه‌تر از ۱۰۰ سال سابقه تاریخی دارد. نور احمدی کریمی، مدیر مسوول ماهنامه «دوربین»، آمر اطلاعات اداره فرهنگ و برگزار کننده نمایشگاه به جمهورنویز گفت: این مرکز دائمی به هدف انتقال دانش ارتباطات در هرات راه‌اندازی شده است.

او تصریح کرد: در این نمایشگاه ۲۱۰ نوع آثار ارتباطی افغانستان از گذشته‌ها تا به امروز به نمایش گذاشته شده است.

به بیان آقای کریمی، بیش‌تر وسایلی که در این مرکز

فیسبوک نامه

سید اکرام افضلی

خلکو ته رپوت

بیا وار رسیدلی چې خلکو د اطلاعاتو ته د لاسرسی د نظارت کمیسیون په هکله رپوت وړاندې کړم. حکومت د کمیسیون په اړه هیڅ فکر نکوی او هیڅ ملاتړ یې ندی کړی. داسې یو حکومت چې په فساد کې غرق وی او د شفافیت مسئلې ته پاملرنه نکوی نو د حکومت د تعهد نشتوالی ښیي یا یې کفایتی او یا هم دواړه. دوه ډوله اطلاعات باید خلکو ته وړاندې شي: یو د غوښتنې په صورت کې او بل هم پرته له دې چې اطلاعات وغوښتل شي. په اول ډول کې هم قانوني ستونزې شته او هم اداري ستونزې. په دوهم ډول کې چې د اطلاعاتو د لاسرسی د قانون په بنسټ دولتي ادارې باید یو لړ مهم اسناد خپاره کړي، هم پاملرنه نه کیږي. څو میاشتي وړاندې مو ټولو ادارو ته لیک واستاوه چې باید اطلاعات د قانون په بنسټ خپاره کړی اما چاته یې وایې. د حکومت اکثره ویب سایټونه خپې ډیر بنسټیز اطلاعات نه خپاره کړی. د قانون نه سرغړونه د حکومت د چارواکو دنده ګرځیدلې ده. د حکومت چارواکي نه پوهیږم په څه مصرف دی. داسې ادارې چې هیڅ ارزښت نلري لکه د فساد سره د مبارزې عالي اداره ۳۰۰ نه زیات کسان یې کاره کینولې اما کله چې د اطلاعاتو ته د لاسرسی کمیسیون خبره راځي نو بیا حکومت امکانات نلري. که په دغه ډول روان وی، نو زه نه غواړم خپل وخت نور په دغې بې صلاحیتې او بې امکاناتو کمیسیون کې مصرف کړم. لیکچر ورکول او خبرې آسانې دي، دلته دومره کفایت هم نشته چې څوک کار کول غواړي هغه ته د کار کولو زمینه برابره شي. د دوستانو نه مې هیله ده که د دغه پوست په درې او انګریزي ژباړه او نور سره په شریکولو کې راسره مرسته وکړي نو ډیر ممنودی به مو یم.

یعقوب بیستا

از کنډز که کابل می آدم، دوست گرامی ام، شمس زرتشت، گفت بهتر است سوار موتر کلان، ۳۰۴، شوید. گفتم هرچه مصلحت می بینید، همان بهتر. بندر کابل رساندم. برایم چوکی گرفت. گفت در این چوکی راحتی، گفتم عزیزدل برادر راحت ام، بیشتر از این مهربانی نمی شود، شرمنده ام مکن. خدا حافظي کردیم، شمس زرتشت رفت. خانه. در چوکی پیش رویم همسری جوانی نشسته بود. بانو چادری داشت. آقا، جوان، بلندبالا و دارای ریش داراز و انبوه بود. از کنډز تا کابل بیشتر از ۳۰۰ کیلومتر است. راه ها آن چنان که درست باشد، درست نیست. در این راه دراز انسان خسته می شود. آقا که خواب می رفت، سرش می افتاد بر شانه بانو (همسر). بانو که خواب می رفت، سرش می افتاد روی شانه آقا (همسر). آقا بانو را بیدار می کرد و انگار می گفت سرت را روی شانه ام نگذار مردم می بیند بد است. بانو بیچاره اگر خواب هم می رفت باید راست خواب می رفت و حتا سرش روی شانه همسرش باید نمی افتاد اما از آقا اگر سرش روی شانه بانو می افتاد، انگار بد نبود. متوجه شدم هنگام که آقا خواب است، بانو پرده را از روی شیشه کنار می کشد و جهان را از زیر چادری تماشا می کند. آقا که بیدار می شد، پرده را می کشید روی شیشه و چیزی بیخ گوش خانم می گفت. این کار چندبار تکرار شد. سرم را به چوکی پیش روی گذاشتم، چشمانم را بستم، تمام حواس ام را تمرکز دادم به گوش هایم، خواستم بشنوم آقا که پرده را روی شیشه می کشد چه می گوید. می گفت بیرون را نگاه نکن بد است، گناه دارد و... رسیدیم تاجیکان، موتر برای نماز پیشین و نان چاشت ایستاد کرد. همه پابین شدند. آقا دید که همه مردان پابین شدند، بعد پابین شد و بانو را همانجا گذاشت. آقا نماز را ادا کرد و نان اش را خورد و پیش از همه رفت کنار همسرش نشست. موتر حرکت کرد. بندر کابل رسیدیم مردان برای تلاشی پیاده شدند و بانوان ماندند. برای تلاشی بانوان دوتا بانو پولیس وارد موتر شدند. این آقا (همسر بانو) با یک آقا دیگر گفت بپن زن پولیس شده است، از این حکومت چه توقع! حکومت طالبان خیلی بهتر بود. آقا دیگر گفت این حکومت مردگاو است، زن که از خانه برآمد و وظیفه گرفت، عزت و ننگ و ناموس مردم برپاد شد. روی اش را طرف من کرد، گفت همطو نیست برادر؟ زبان نشکودم و از روی ناگزیری سرجنباندم (یعنی که بله). داخل موتر شدیم. پولیس خانم، شاید برای تلاشی به بانو گفته بود که چادری ات بالا کن؛ چادری اش را که بالا کرده بود، پابین نکرده بود، داشت بیرون را نگاه می کرد. همسرش که کنارش نشست، چادری اش را پابین کرد و چیزی بیخ گوشش گفت، نشنیدم. با خود گفتم خدایا در کشور ما زن بودن چقدر سخت است!

عبدالشهید ثاقب

جغرافیای حذف
«چهل سال ما و فرزندانمان از مکتب رفتن محروم بودیم. کسی به ما اجازه حضور در صف ارتش را نمی داد. کوچ اجباری مان دادند. تبعیدمان کردند...»
این بخشی از سخنان پیرمردی از اهالی کلکان بود که امروز در دیدار با اعضای کمیسیون برگزاری مراسم خاکسپاری امیر حبیب الله کلکانی به زبان آورد. سخنانی که گوشه ای از مظالم و ستم های رژیم آل یحیی بر مردم کوه دامن و شمالی را بازتاب می داد. کوه دامن و شمالی، روزگاری جغرافیای حذف بودند. سرزمین کوچ های اجباری و قتل عام و سرکوب. سرزمین تبعض و توهین و تحقیر سیستماتیک. قلمرو محرومیت ها و اجبارها. جرم شمالی، تناول از درخت ممنوعه قدرت بود. درختی که قرن ها در انحصار یک خانواده و یک قوم بود. جرمش آن بود که در دامن خود مردی را پروراند که مردم حبیب الله کلکانی اش می خوانند. مردی که طلسم انحصارگرایی را شکستاند و تنوع را وارد سیاست افغانستان کرد. حبیب الله کلکانی، اما هنوز هم همان مرد محبوب شمالی است. هنوز هم مردم به یاد او اشک می ریزند و به نام او افتخار می کنند. من امروز به چشم سر دیدم که پیرمردی، وقتی نام امیر شهید را می شنید، زار زار می گریست. خواستم عکس بردارم و تصویر بگیرم، اما وجدانم اجازه نداد. اجازه نداد که با دوربین ام حال و هوای روحی-روانی او را اخلاص کنم یا باعث پراکنده گی تمرکز ذهنی او گردم. او گریست و گریست و من هم به احترام او، سخنرانی ام را لغو کرده و به گریه های او گوش سپردم.

داوود اوغلو:

ترکیه از مواضع خود عقب نشینی نمی کند

نخست وزیر ترکیه درست یک روز پس از کشته شدن هفت نفر از نیروهای پولیس و زخمی شدن دست کم ۲۷ نفر در پی انفجار بمبی توسط نیروهای پ ک ک به دیاربکر سفر کرد. احمد داوود اوغلو، نخست وزیر ترکیه در دیاربکر اعلام کرد که نمی ترسد و وعده داد که حتا یک گام از مبارزه با ترور عقب نشینی نکند.

او که تحت تدابیر شدید امنیتی، در مراسم تدفین هفت نیروی پولیس کشته شده شرکت کرده بود، پس از حضور در این مراسم در نماز جماعت در مسجد اعظم در «سور» منطقه مرکزی دیاربکر شرکت کرد. داوود اوغلو گفت: آن ها فکر می کنند که ما ترسیده ایم، اما ما نمی ترسیم و نمی لرزیم. بلکه به راه خود ادامه خواهیم داد. او افزود: شاید آن ها تصور می کنند که به دلیل ترس از این حملات احمد داوود اوغلو، نخست وزیر ترکیه به دیاربکر نمی آید. اما سوال این است «آیا مردم عزیز دیاربکر، مگر شما ترسیده اید که من هم بترسم؟» قرار بود این سفر پیش از این حملات مرگ بار انجام گیرد. داوود اوغلو افزود: ما این جا بوده، هستیم و خواهیم بود. من دعا می کنم که اگر خدا می خواهد جان ما را بگیرد، در دیاربکر این کار را انجام دهد. اما آن ها نمی توانند کاری کنند که باعث عقب نشینی ما شود. آن ها نمی توانند باعث شوند که ما حتا یک گام به عقب برداریم. روز پنجشنبه هفته گذشته انفجار یک خودروی بمب گذاری شده در شهر دیاربکر به کشته شدن هفت تن از نیروهای پولیس ترکیه و زخمی شدن ۲۷ تن دیگر انجامید.

امریکا در صدد افزایش نیروهای عملیات ویژه در سوریه است

مقام های امریکایی اعلام کردند، واشنگتن در حال بررسی طرحی برای افزایش چشم گیر شمار نیروهای عملیات ویژه امریکایی در سوریه است. مقام های امریکایی، روز گذشته به خبرگزاری «رویترز» اعلام کردند، واشنگتن در حال بررسی طرحی برای افزایش شمار قابل توجهی از نیروهای ویژه امریکایی در سوریه است. این مقام ها، که از جزئیات این طرح آگاه هستند، از افزایش دقیق شمار نیروهایی که قرار است به سوریه اعزام شوند، خودداری کردند، ولی یکی از آن ها تصریح کرد، شمار نیروهای عملیات ویژه امریکا چندین برابر خواهد بود. در حال حاضر حدود ۵۰ نیروی ویژه امریکایی در سوریه حضور دارند که به طور عمده به عنوان مستشار فعالیت می کنند. این پیشنهاد یکی از راهکارهای نظامی است که در حال ارایه شدن به «باراک اوباما» رئیس جمهوری امریکا است. اوباما همچنین در حال بررسی افزایش تعداد نیروهای امریکایی در عراق است.

عفو بین الملل:

ترکیه مهاجران را مجبور به بازگشت به سوریه می کند

عفو بین الملل ترکیه را به این مسأله متهم کرد که مهاجران را به اجبار به سوریه باز می گرداند. این ادعا از سوی عفو بین الملل تنها چند روز پیش از آن مطرح شده که ترکیه قرار است پذیرش مهاجران اخراج شده از اروپا را تحت توافق ماه گذشته میلادی آغاز کند. این گروه حقوق بشری همچنین اعلام کرده که تحقیقاتش در جنوب ترکیه نشان می دهد که این کشور صدها مهاجر سوری را مجبور کرده تا به کشورشان بازگردند و بر این باور است که ترکیه کشور امنی برای مهاجران نیست. مدیر عفو بین الملل در اروپا و آسیای مرکزی گفت: رهبران اتحادیه اروپا با رسیدن به این توافق برخی از حقایق را نادیده گرفتند؛ ترکیه کشور امنی برای مهاجران سوری نیست. یونان نیز قرار است از روز دوشنبه روند بازگرداندن تمامی مهاجران شامل سوری هایی را که به صورت غیرقانونی از اژه وارد این کشور شده اند، به ترکیه آغاز کند. رهبران اتحادیه اروپا امیدوارند که این توافق بتواند روند مهاجرت ها با این قاره را متوقف کند. دولت انکارا هنوز به این اتهامات جوابی نداده است. یکی از منابع مطلع در اتحادیه اروپا گفته است که آتن قرار است ۵۰۰ مهاجر را از یونان به ترکیه بازگرداند. از زمان آغاز جنگ داخلی در سوریه، ۷۲ میلیون آواره سوری را در خود جای داده است.

طراحی لباس ویژه برای تیم ملی فوتبال زنان افغانستان

فدراسیون فوتبال افغانستان اعلام کرده که با همکاری شرکت هومل (Hummel) دنمارک، لباس ویژه برای تیم ملی فوتبال مردان و زنان کشور طراحی کرده است. بر روی پیراهن های تیم ملی مردان و زنان افغانستان عکس شیر طراحی شده که فدراسیون فوتبال افغانستان گفته به دلیل جذابیت آن است. پیراهن تیم ملی فوتبال افغانستان برای زنان و مردان در دو رنگ قرمز و سفید طراحی شده است.

کریستین سندي، رییس شرکت هومل در باره این لباس گفته که زنان افغانستان مجبوراند و یا بسیاری از آن ها می خواهند حجاب داشته باشند. او گفته است که این شرکت یک لباس شیک و عالی را برای فوتبال زنان افغانستان طراحی کرده و می خواهد که به این ترتیب دختران افغانستان به ورزش تشویق شوند. او در ادامه افزوده که این شرکت در کل، فوتبال افغانستان را در بخش لباس حمایت میکند.

سید علی کاظمی، سخنگوی فدراسیون فوتبال افغانستان به بی بی سی گفت که هدف از طراحی این لباس فراهم کردن لباس پوشیده به دختران است و این به معنی اجباری کردن استفاده از لباس پوشیده در فوتبال افغانستان برای زنان نیست.

قبلاً از این نیز شماری از زنان فوتبالیست افغانستان در مسابقات داخلی و خارجی گاهی نیمه پوشیده به میدان می آمدند. تیم ملی فوتبال زنان افغانستان در سال های گذشته رشد قابل ملاحظه ای داشته است. این تیم در مسابقات بانوان کشورهای جنوب آسیا برای نخستین بار در سال ۲۰۱۰ در بنگلادش حضور داشت و توانست از مرحله گروهی این رقابتها صعود کند.

در سال ۲۰۱۲ در سریلانکا توانست با شکست چهار بر صفر بر پاکستان، تساوی مقابل مالدیو به مرحله نیمه نهایی راه یابد و مقام چهارم را در این مسابقات به دست آورد.

تیم ملی فوتبال زنان افغانستان قبل از حضور در مسابقات کشورهای جنوب آسیا در سال ۲۰۱۲ در یک دیدار دوستانه به مصاف تیم زنان قطر در شهر دوحه رفت و توانست این تیم را با نتیجه دو بر صفر شکست دهد.

این تیم در سال ۲۰۱۴ در مسابقات زنان کشورهای جنوب آسیا با توجه به این که ۹ بازیکن این تیم از میان افغانستانی های مقیم کشورهای ایران، امریکا و اروپایی انتخاب شده بودند و ۱۱ بازیکن دیگرش از باشگاه های فوتبال در داخل افغانستان، توانست نتیجه قابل قبول کسب کند.

تیم افغانستان با شکست سنگین از حریفانش بنگلادش، مالدیو و هند مرحله گروهی را ترک کرد.

مربی تیم ملی بدن سازی:

باید تنها تحت نظر

مربی مسلکی ورزش کرد

بدن سازی علاقه مندان زیادی در بین نسل نوجوان و جوان هر کشور به ویژه افغانستان دارد.

با توجه به رشد سطح ورزش های انفرادی در افغانستان، بدن سازی نیز رشد قابل ملاحظه ای در بین نسل جوان افغانستان در سطح مرکز و ولایات افغانستان داشته است.

حمید شیرزی، مربی تیم ملی بدن سازی افغانستان می گوید، در مقایسه با سال های گذشته، امروزه در سطح افغانستان کلب های ورزشی عصری هم طراز با کشورهای آسیایی ایجاد شده که در حضور داشت مربیان مسلکی فعالیت دارند.

آقای شیرزی به صدای امریکا گفت: براساس قانون فدراسیون بدن سازی، تنها آن افرادی می توانند مالک کلب بدن سازی باشند که عضویت تیم ملی را داشته باشند و اگر خود به این رشته دسترسی ندارند، مربی کلب شان باید یکی از اعضای تیم ملی بدن سازی کشور باشند.

حمید شیرزی، اما گفت: «می پذیریم که کمی و کاستی های وجود دارد و تاهنوز هم افرادی اند که بدون داشتن آگاهی از ورزش بدن سازی کلب های شخصی دارند، اما تلاش می کنیم تا حد اکثر جلو آنان را بگیریم.»

مربی تیم ملی بدن سازی از جوانان و نوجوانانی که خواهان رو آوری به این ورزش اند، می خواهد تا در یک کلب معیاری، زیر نظر مربی آگاه و مسلکی به تمرین بپردازند، چرا که به گفته او، «اگر ۴۰ درصد پرورش اندام می تواند به زیبایی بدن و صحت ورزشکاران تمام شود، ۶۰ درصد به زیان آن عده افرادی تمام می شود که ناآگاهانه با وزن سر و کار می گیرند.»

هشدار از موج جدید مهاجرت‌ها به اروپا

پایان دادن به منازعات مسلحانه در افغانستان و عراق و سوریه نمی‌تواند سهمی در کاهش سیل مهاجران از منطقه جنوب صحرا به اروپا بگذارد. اروپایی‌ها توانستند راه ترکیه را برای ورود مهاجران ببندند اما این کار باعث گشودن راه قاچاقچیان انسان از لیبیا می‌شود

بسیاری از مسئولان اروپایی انتظار دارند که درگیری شدیدی بر سر قدرت میان جریان‌های مدنی و ارتش و سازمان امنیتی در بگیرد، به ویژه در سایه کاهش قیمت نفت و گاز که دولت را بر آن داشته از حمایت خود از کالاهای اساسی بکاهد. الجزایر از سال ۲۰۱۱ توانست با صرف پول در جامعه و حمایت از اقتصاد عمومی و افزایش یارانه‌ها جلوی موج بهار عربی به خاک خود را بگیرد. در عین حال اتحادیه اروپا هیچ برگی ای در اختیار ندارد تا بتواند در شمال آفریقا آن را به بازی بگیرد یا همانند ترکیه به کشورهای این منطقه امتیاز دهد تا بتواند جلوی سیل مهاجرانی که از شمال آفریقا رهسپار اروپا می‌شوند را بگیرد.

چندی پیش لغو توافق تجاری آزاد بر سر تولیدات کشاورزی سبب شد تا مغرب روابط خود را با کشورهای اروپایی قطع کند، مساله ای که بحرانی گسترده میان رباط با بروکسل به وجود آورد. بروکسل تلاش می‌کند که از شدت خشم رباط بر سر این اقدام بکاهد تا مغرب را ترغیب کند نقش فعال تری در لیبیا ایفا کند. مغرب در لیبیا توانست در نزدیک کردن دیدگاه گروه‌های سیاسی لیبیایی به خوبی عمل کند و عملکرد موفقی از خود نشان دهد.

این در حالی است که کشورهای اروپایی تا زمانی که حکومتی توافقی در لیبیا شکل نگیرد تمایل چندانی به دخالت نظامی در این کشور ندارند. با این وجود اروپا خود را در معرض مشکل بزرگی می‌بیند. چه دولت ائتلافی در لیبیا تشکیل شود و احزاب و جریان‌های سیاسی توافق کنند که دولتی فراگیر به وجود آید چه چنین دولتی تشکیل نشود اروپا در معرض سیل مهاجران این بار از سواحل جنوبی دریای مدیترانه خواهد بود.

اروپا در استراتژی امنیتی اش در شمال آفریقا بر روی الجزایر حساب کرده است. کشوری که سومین منبع صادرات گاز به اروپا بعد از روسیه و نروژ است و بزرگترین ارتش را در غرب جهان عرب در اختیار دارد.

با وجود تناقضات سیاسی اروپا در منطقه، الجزایر اصرار دارد که هیچ گونه دخالت نظامی خارجی در لیبیا صورت نگیرد. با وجود فشارهای اروپا به نظر نمی‌رسد دولت الجزایر آمادگی لازم برای همکاری با اروپایی‌ها برای جنگ با تروریسم و جلوگیری از مهاجرت‌های غیرقانونی در منطقه را داشته باشد. افزون بر این اتحادیه اروپا بیم آن دارد که با بیماری عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس جمهوری سال خورده الجزایر حکومت این کشور رو به فروپاشی برود.

مسئولان اروپایی خود را آماده یک وضعیت فوق العاده برای تامین امنیت مرزهای جنوبی اتحادیه اروپا می‌کنند تا جلوی خطر موج جدیدی از مهاجرت‌ها را بگیرند، این بار نه از ترکیه بلکه از کشورهای شمال آفریقا.

به گزارش روزنامه العرب، چاپ لندن، از یک سو آنگلا مرکل صدر اعظم آلمان تلاش می‌کند به یک توافق معقول با ترکیه برای جلوگیری از سیل مهاجران از شرق دریای مدیترانه برسد در حالی که از سوی دیگر پناهندگان تلاش دارند خود را به لیبیا برسانند تا از آنجا به اروپا بروند.

همچنان سواحل لیبیا شاهد فعالیت قاچاقچیان انسان است که از سال گذشته تا کنون توانسته اند ۱۵۷ هزار پناهنده را روانه اروپا کنند، اینها فقط از سوریه و عراق و افغانستان راهی اروپا نشده اند بلکه بسیاری از آنها اهالی اریتره، نیجریه و سومالی هستند.

تونی بابر، تحلیلگر بریتانیایی در این باره می‌گوید: «پایان دادن به منازعات مسلحانه در افغانستان و عراق و سوریه نمی‌تواند سهمی در کاهش سیل مهاجران از منطقه جنوب صحرا به اروپا بگذارد. اروپایی‌ها توانستند راه ترکیه را برای ورود مهاجران ببندند اما این کار باعث گشودن راه قاچاقچیان انسان از لیبیا می‌شود.»

شاید این انتقاد که تلاش برای توافق با ترکیه برای اتخاذ تدابیر شدیدتر برای جلوگیری از سیل مهاجرت به اروپا به اندازه کافی موثر واقع نشود اما اروپایی‌ها می‌گویند راه دیگری جز این پیش رویشان نیست.

اروپا شاهد فروپاشی لیبیا است. کشوری که بعد از پنج سال دخالت ناتو در آن برای سرنگونی معمر قذافی، رهبر سابق لیبیا هنوز روی آرامش به خود ندیده است و در نوعی هرج و مرج به سر می‌برد. در پی این آشوب نیروهای مسلح اسلام‌گرای افراطی توانسته اند به نوار ساحلی دریای مدیترانه برسند، آخرین آن نفوذ داعش به شهر سرت بود که توانست با ۵ هزار نیروی خود این شهر را به پایگاه خود تبدیل کند.

نگرانی کشورهای غربی از افزایش موج تروریسم در لیبیا و در پی آن افزایش احتمال فعالیت قاچاقچیان انسان و آغاز دور جدیدی از مهاجرت به اروپا سبب شده است تا آنها در راستان ایتالیا به فکر دخالت نظامی در لیبیا برای مبارزه با داعش بیفتند. بسیاری از تحلیلگران بر این اعتقادند که این اقدام به موازات تحرکات مرکل برای رسیدن با توافق با ترکیه برای بستن مرزهایش به روی مهاجران صورت می‌گیرد.

وزیر مبارزه با مواد مخدر: بودجه بیابیم؛ نشست منطقه‌یی برگزار می‌کنیم

مقامات وزارت مبارزه علیه مواد مخدر می‌گویند که مبارزه جدی علیه مواد مخدر را در سال پیش رو ادامه می‌دهد. سلامت عظیمی، وزیر مبارزه علیه مواد مخدر دیروز در کنفرانس خبری از کارکرد یکسال گذشته این وزارت جزئیات ارایه نمود. خانم عظیمی گفت: در یک سال گذشته کمپ‌های تداوی برای معتادین در سرتاسر کشور و همچنین سیستم گزارش دهی از مواد مخدر افغانستان ایجاد کردیم.

وی افزود: پلان مبارزه علیه مواد مخدر ترتیب شد و پس از منظوری رییس جمهور این پلان برای تمام کشورهای که در راستای مبارزه علیه مواد مخدر با افغانستان همکاری دارد ارایه شده است. وزیر مبارزه علیه مواد مخدر می‌گوید که آنان ۴۸ درصد کاهش در کشت کوکنار، ۳۸ درصد در تولید مواد مخدر و ۴۰ درصد در محو کشت کوکنار شاهد می‌باشند.

وی گفت: در صورت دریافت بودجه لازم قرار است در سال جاری خورشیدی نشست ۵ جانبه میان افغانستان، پاکستان، ایران، تاجیکستان و روسیه در راستای مبارزه علیه مواد مخدر برگزار نماید.

خانم عظیمی مبارزه علیه مواد مخدر را از مسوولیت تمام اراکین دولتی و همکاری مردم عنوان کرد و از شهروندان کشور خواست که در امر مبارزه با مواد مخدر این وزارت را همکاری نمایند. وی گفت: در سال پیش رو هم این وزارت مبارزه جدی خود را علیه مواد مخدر ادامه می‌دهد و از طریق آگاهی دهی از اضرار مواد مخدر در سرتاسر کشور علیه این پدیده شوم مبارزه می‌کند. این اظهارات درحالی مطرح می‌شود که افغانستان از سال ۲۰۱۱ تا سال ۲۰۱۳، سه سال پی در پی شاهد افزایش چشمگیر کشت خشکاخش بود که در نتیجه آن بیش از سه میلیون نفر مبتلا به مواد مخدر هستند.

اکنون مقامات حکومت وحدت ملی برای مبارزه علیه این پدیده شوم آستین بالا زده است دیده شود که در این خصوص موفق خواهد شد یا خیر.

برنامه‌ی جلوگیری از ورود غیرقانونی افغانستانی‌ها به پاکستان

مقامات محلی پاکستان از حکومت مرکزی خواسته‌اند که در مرز مشترک با افغانستان در تورخم اعزام واحدهای پولیس منظفوی و نیروهای خاص را اجازه بدهد. هدف این کار جلوگیری از مهاجرت‌های غیر قانونی مردم افغانستان به پاکستان گفته شده است.

حکومت منظفوی پیشاپس از آن تقاضای خود را تکرار کرده است که در این ایالت پاکستان حملات دهشت افکنانه، قتل‌های هدفمند، اختطاف‌ها و اخاذی‌های غیر قانونی افزایش یافته است.

از سوی دیگر، حکومت منظفوی تصمیم گرفته است که از آغاز ماه روان میلادی به صورت جدی جلو ورود غیر قانونی مهاجران به این ایالت را بگیرد. پاکستان به افغان‌های مقیم آن کشور تا پایان سال گذشته میلادی مهلت داده بود که به وطن شان برگردند، اما نواز شریف نخست وزیر پاکستان این مهلت را شش ماه دیگر تمدید کرد. پس از این تصمیم به مهاجران افغان در مرز تورخم، برای وارد شدن به پاکستان

اجازه نامه داده می‌شود. یک کارمند کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهجویان در بندر تورخم، که نخواست نام اش ذکر شود، در صحبتی با دویچه وله گفت که در سه ماه تنها ۱۲ هزار مهاجر افغان این اجازه نامه را دریافت کرده اند. او افزود که به دلیل کمبود پرسونل و بی نظمی، این روند بسیار به کندی پیش می‌رود.

حاجی رحیم گل تنظیم کننده ترانسپورت بس‌ها در مرز تورخم گفت: «همه روزه هزار ها نفر از این مرز می‌گذرند. تنها در روز های رخصتی شمار آنها کمتر می‌باشد.» رحیم گل افزوده است که در روز های اخیر مسئولان بیشتر سختگیری می‌کنند و گاهی حتی مسافران را از موتور پیاده می‌کنند.

ابراهیم شینواری کارشناس امور قبایل در لندی کوتل خیبر ایجنسی در رابطه با رفت و آمد غیر قانونی افغان ها به پاکستان گفت: «اگر رفت و آمد افغان ها تنظیم شود، شناسایی

مقامات محلی پاکستان از حکومت مرکزی خواسته‌اند که در مرز مشترک با افغانستان در تورخم اعزام واحدهای پولیس منظفوی و نیروهای خاص را اجازه بدهد. هدف این کار جلوگیری از مهاجرت‌های غیر قانونی مردم افغانستان به پاکستان گفته شده است.

حکومت منظفوی پیشاپس از آن تقاضای خود را تکرار کرده است که در این ایالت پاکستان حملات دهشت افکنانه، قتل‌های هدفمند، اختطاف‌ها و اخاذی‌های غیر قانونی افزایش یافته است.

از سوی دیگر، حکومت منظفوی تصمیم گرفته است که از آغاز ماه روان میلادی به صورت جدی جلو ورود غیر قانونی مهاجران به این ایالت را بگیرد. پاکستان به افغان‌های مقیم آن کشور تا پایان سال گذشته میلادی مهلت داده بود که به وطن شان برگردند، اما نواز شریف نخست وزیر پاکستان این مهلت را شش ماه دیگر تمدید کرد. پس از این تصمیم به مهاجران افغان در مرز تورخم، برای وارد شدن به پاکستان

